

Pozdravni nagovor: Ivan Hočevar

Lokacija: NATO center odličnosti za gorsko bojevanje v Poljčah, Poljče 27, 4275 Begunje na Gorenjskem

Javna prireditev: Dan Policije – Poljče 2024 (govor v imenu vseh veteranskih in stanovskih organizacij)

Datum: 12. 6. 2024

Spoštovane policistke, policisti, veterani, veteranke, člani in članice stanovskih organizacij!

V veliko čast si štejem, da vas lahko kot predsednik PVD Sever - Gorenjska in kot pripadnik generacije Slovencev in Slovenk, ki je kot zadnja z orožjem v rokah branila in obranila poskus JLA, da prepreči implementacijo plebiscitarne odločitve, odločitve Slovencev in Slovenk, da želijo živeti v samostojni in neodvisni državi Sloveniji.

Slovenska milica je v času osamosvojitvenih procesov in osamosvojitveni vojni za Slovenijo odigrala ključno vlogo in skupaj s TO ter podporo najširših množic državljanov in državljanek dokazala, da je mogoče premagati tudi eno najmočnejših vojsk v Evropi, kar je takratna JLA nedvomno bila.

V času, o katerem govorim smo bili organizirani, enotni, motivirani in prepričani v pravilnost odločitve, da za vsako ceno, tudi za ceno lastnih življenj uresničimo plebiscitarno odločitev.

Vojna, ki se je zaključila z odhodom JLA iz ozemlja Slovenije je imela veliko znanih in neznanih posameznikov in posameznic v vrstah milice, TO in prebivalcev, ki so pomembno vplivali na potek dogodkov in jim gre zahvala, da danes živimo in živijo naši otroci, vnuki in pravnuki, v samostojni in neodvisni republiki Sloveniji.

Eden takih dogodkov v svetli polpretekli zgodovini Slovenije, so bili dogodki na mejnem prehodu Holmec dne 27. 6. 1991. Ta datum smo si slovenski policisti in policistke izbrali za svoj praznik, kot spomin na takratne dogodke. Žal spopadi za mejne prehode tudi drugje po Sloveniji niso minili brez človeških žrtev na obeh vojskujočih se straneh.

Zato mi dovolite, da se z minuto molka poklonimo vsem padlim v osamosvojitveni vojni za Slovenijo.

SLAVA JIM !

Tudi gorenjski miličniki/policisti lahko s ponosom govorimo o vlogi v osamosvojitvenih procesih in osamosvojitveni vojni. Bili smo regija, ki je bila geostrateško še kako pomembna za doseg cilja s strani načrtovalcev na strani JLA kot tudi nas, ki smo imeli nalogo, da jim to preprečimo.

Gorenjska meji na dve sosednji državi, R. Italijo in R. Avstrijo, s katerima je imela v tistem času pet cestnih mejnih prehodov, železniški mejni prehod in letališče Brnik. Na vseh naštetih objektih so se odvijali dramatični dogodki in aktivnosti, ki so pomembno vplivale na dokončno odločitev, da se JLA vrne nazaj v vojašnice in kasneje zapusti ozemlje R. Slovenije.

Z velikim zadovoljstvom lahko kot takratni vodja koordinacijske podskupine za Gorenjsko, ki je koordinirala delovanje ONZ, TO in civilnih struktur na območju gorenjske regije in kot takratni načelnik UNZ Kranj potrdim, da smo cilj, zavarovanje plebiscitarne odločitve, dosegli z minimalnimi žrtvami in povzročeno materialno škodo. Zahvala za to gre vsem skupaj in vsakemu posebej na obeh vojskujočih se straneh, da je prevladal razum in preudarnost in je bilo orožje uporabljeno sam s strani prenapetežev na strani JLA. Žal tudi na Gorenjskem ni šlo brez človeških žrtev, ki so bile posledica nerazumnih odločitev ali pa nepravilnih ocen posameznikov.

Tako smo bili priča uporabi letalskih enot, ki so raketirale letališče Brnik, kot odgovor na to, ker niso dosegli zastavljenih ciljev s pehotnimi enotami, raketirali so tudi oddajnike na Krvavcu in območje nad portalom Karavanškega predora. Vse to so bili poskusi zastraševanja. Bilo je tudi več najav delovanja letalskih sil, ki pa se niso uresničile.

Moram pa poudariti, da smo ves čas osamosvojitvenih procesov opravljali tudi vse mirnodobne naloge, ki nam jih je narekoval takratni zakon, od nalog varnosti v cestnem prometu, varovanje JRM, preiskovanje kaznivih dejanj in druge. To poudarjam predvsem zato, ker se vse prevečkrat pozablja, da smo morali v zaostrenih varnostno – obrambnih razmerah opravljati tudi vse druge naloge in je bila

obremenjenost aktivnega in rezervnega sestava ONZ nadpovprečna, nihče se ni spraševal o prostem času o tem, koliko ur smo že v službi, cilj je bil jasen, število ljudi jasno in samo z nadčloveškimi napori in aktivnostjo smo lahko opravili vse zadane naloge. Po odhodu zadnjega vojaka z ozemlja R. Slovenije smo se morali čez noč reorganizirati na mirnodobno delovanje, pri tem pa nismo smeli zanemariti dejstva, da je ranjena žival najbolj nevarna in to velja tudi za ranjen ponos.

S ponosom in veliko mero zadovoljstva se spominjam tistih časov in čestitam vsem in vsakemu posebej, ki je v vrstah takratnih ONZ in milice vsak po svoji moči prispeval k dosegu dokončnega cilja. Vse prevečkrat se na to pozablja in vse premalo se ve, kako je nastajala in nastala samostojna in neodvisna država R. Slovenija. Še posebej je tega vedenja premalo med mladimi, ki so v tem času preživljali otroška leta ali pa še niso bili rojeni.

Na koncu mi dovolite, da kot veteran osamosvojitvene vojne odločno obsodim vojno v Ukrajini in na Bližnjem vzhodu ter vse druge vojne in oborožene spopade, ki še trajajo. Te nesmiselne vojne in spopadi so še en dokaz, da se iz zgodovine nismo nič naučili. Še en dokaz, da je reševanje političnih ciljev in konfliktov z uporabo oborožene sile najbolj prizadene najranljivejše skupine, to so otroci, starejši in drugi, ki so odvisni od pomoči drugih. Tako kot vse vojne do sedaj so tudi te z domačih ognjišč pregnale na tisoče ali pa kar milijone ljudi, človeško življenje pa ne pomeni nič.

Upamo samo lahko, da bo prevladal razum in se posamezni odločevalci ne bodo zatekli k nerazumnim odločitvam, ki bi lahko bile pogubne za katastrofo širših razsežnosti.

Spoštovani, spoštovane, čestitam vsem dobitnikom priznanj, čestitam k vašemu in našemu prazniku Dnevu slovenske Policije in prihajajočem Dnevu državnosti.

Hvala za vašo pozornost in SREČNO SLOVENIJA!